

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 11 kwietnia 1874.

31.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 21 marca 1874,
o upoważnieniu ekspozytury c. k. przykomorka I klasy w dworcu kolei w Ebersbachu, ustanowionego, do postępowania wywozowego z piwem.

W myśl istniejących przepisów upoważnia się ekspozyturę c. k. przykomorka cłowego I klasy, w dworcu kolei w Ebersbachu w Saksonii ustanowionego, na drodze cłowej, z Georswalde do Ebersbachu wiodącej, położoną, do postępowania wywozowego z piwem, wywożonem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu podatku konsumcyjnego.

Pretis r. w.

32.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia
25 marca 1874,

którem wydaje się instrukcyą dla akuszerek.

Akuszerki, które otrzymały upoważnienie do wykonywania w krajach c. k. austriackich sztuki położniczej i takową chcą tamże wykonywać, winny trzymać się w tej mierze instrukcyi następującej:

§. 1.

Akuszerki winny najprzód zgłosić się do odpowiedniej władzy administracyjnej I instancji (starostwa, magistratu) i przedstawiając jednocześnie dyplom, oznajmić, w którym miejscu chcą zajmować się praktyką, a następnie urzędowe potwierdzenie tego oznajmienia przedstawić i mieszkanie swoje wskazać zwierzchności gminnej swojej siedziby lub tamtejszej władzy policyjnej, gdzie winny oznajmiać także każdą zmianę swego mieszkania, które zawsze godłem, na domu wywieszonem, ma być oznaczone.

§. 2.

Akuszerki podlegają bezpośrednio władzy administracyjnej I instancji a w szczególności jej lekarzowi urzędowemu.

§. 3.

Każda akuszerka winna zaopatrzyć się w najgłówniejsze narzędzia i przybory w jej zawodzie potrzebne a przynajmniej powinna mieć seręgę cynową średniej wielkości z kanką kościaną i mutrą dobrze przystającą, kateter metalowy dla kobiet i nożyczki do pępka, wszystko należycie dobre i czyste i prócz tego brać jeszcze z sobą, gdy jest do porodu wezwana, tasiemkę do pępka, szarpie, kilka gąbek i mocny ocet.

Nadto każda akuszerka powinna mieć dzieło o akuszeryi ażeby je mogła czytywać i szukać w niem rady.

§. 4.

Akuszerki powinny żyć przyzwoicie, uczciwie i trzeźwo, a gdy będą do rodzących wezwane, czy to we dnie czy w nocy, powinny z całą gotowością i pilnością nieść im skuteczną pomoc.

Winny osobom, które powierzą się ich opiece, dochowywać sumiennie tajemnic, wyjąwszy, gdyby na mocy istniejących ustaw lub w skutku bezpośredniego wezwania urzędowego, były obowiązane uwiadomić władzę właściwą.

§. 5.

Podezas porodu nie powinny oddalać się od rodzących, gdyby się zaś pokazały objawy grożące niebezpieczeństwem, jakoto mdłości, kurczę itp. a osobliwie, gdyby nastąpił krwiotok, lub gdyby się na niego zanosilo, nie powinny opuszczać rodzącej, dopóki według największego prawdopodobieństwa wszelkie niebezpieczeństwo nie będzie usunięte, lub dopóki kto inny nie przyjdzie na pomoc.

§. 6.

Jeżeli poród trudny lub nieprawidłowy wymaga użycia instrumentów, akuszerki są pod ciężką odpowiedzialnością obowiązane przyzwać wcześniej akuszera (lekarza lub chirurga).

Zabrania się im najsurowiej odbywać bez naglącej potrzeby takie funkcyje na brzemiennych, rodzących, położnicach lub dzieciach, do których tylko akuszer lub lekarz jest upoważniony.

§. 7.

Jeżeli dziecko zdaje się zmarłym a jest tak wykształcone, że mogłoby żyć i nie ma na sobie widocznych znaków zgnilizny, akuszerka winna w nieobecności lekarza, którego natychmiast przyzwać należy, wykonywać pilnie i wytrwale wiadome jej próby przywrócenia dziecka do życia, a to, póki dziecko nie zacznie regularnie oddychać albo dopóki usiłowania, najmniej przez półgodziny ponawiane, nie okażą się całkiem bezskutecznymi.

§. 8.

Akuszerka, która położnicę obsługiwała, winna mieć staranie, ażeby ten, kto w miejscu położu utrzymuje rejestr noworodzonych, był w 24 godzinach o urodzeniu się dziecka zawiadomionym.

§. 9.

Jeżeli z rodziców chrześcijańskich urodzi się dziecko bezsilne, pozornie zmarłe i w ogóle w niebezpieczeństwie życia będące, akuszerka obowiązana jest przestrzedz rodziców, że trzeba dziecko ochrzcić z wody, a nawet winna uczynić to sama, jeżeli temu nie sprzeciwiają się rodzice, lub, gdy dziecko jest nieślubne, jeżeli zezwala matka.

§. 10.

Pod surową odpowiedzialnością i karą zabrania się akuszerkom chrzcić z wody bez wiedzy i zezwolenia rodziców, lub, gdy płód jest nieślubny, bez zezwolenia matki, takie dziecko, którego matka nie należy do żadnego chrześcijańskiego wyznania.

§. 11.

O każdym dokonanym chrzcie z wody winna akuszerka zawiadomić właściwego plebana miejscowego, utrzymującego metryki chrztu.

Nadto, na żądanie tegoż plebana, lub innej osoby, której utrzymywanie rejestru nowonarodzonych jest powierzono, obowiązana jest akuszerka powiedzieć z najściślejszą sumiennością i zupełną prawdą, co jej wiadomo o nazwisku matki dziecka, tudzież czy ta jest stanu wolnego, zamężna lub wdowa.

W tym także celu wymaga się, aby akuszerka była obecną, gdy się odbywa uroczysty chrzest dziecka.

§. 12.

Jest także obowiązkiem akuszerki mieć staranie, aby wszystkie dzieci, które urodzą się nieżywe, były poddawane przepisanyemu oględzinom ciała, bez względu na stopień fizycznego rozwoju.

§. 13.

Akuszerka, wezwana do osoby niedoświadczonej, ażeby jej zapomocą lewatywy lub innych środków, przyniosła ulgę w boleściach lub dolegliwościach żywotu, winna zbadać dokładnie żywot, i jeżeli znajdzie oznaki brzemienności, powiedzieć o tem z należytą ostrożnością owej osobie, lub, jeżeli to jest możebnem, jej matce i w ogóle mieć na względzie, aby nie zaszkodziło rozwijaniu się płodu.

Jeżeli akuszerka postrzeże, iż osoba, do której ją wezwano, już rodzi, nie ma jej opuszczać, lecz powinna dać jej odpowiednią pomoc.

§. 14.

Jeżeli akuszerka poweźmie uzasadnione podejrzenie, że się dopuszczono dzieciobójstwa, spędzenia płodu lub innego podobnego karygodnego uczynku, obowiązana jest zawiadomić o tem niezwłocznie miejscową władzę policyjną.

§. 15.

Akuszerka, która jest sama sprawczynią zniszczenia lub spędzenia płodu, podsunięcia lub zamienienia dziecka, albo która była spółwinną lub uczestniczką takiego karygodnego czynu, tudzież ta, która zaniedba ciężącego na niej obowiązku zawiadomienia niezwłocznie władzy o powyżtem podejrzeniu że zbrodnią lub przestępstwem popełniono, podpada surowości ustawy karnej.

§. 16.

Jeżeli władza administracyjna lub sądowa poleci akuszerce zrobienie oględzin, akuszerka winna to, czego się w danym przypadku z oględzin dowiedziała, podać dokładnie, podług swojej najlepszej znajomości rzeczy.

Lasser r. w.

33.**Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 1 kwietnia 1874,**

którem podaje się do wiadomości rozciągnięcie na kraj niemiecki Alzacyą i Lotaryngią tak zwanej Eisenachskiej konwencji, tyczącej się pielęgnowania chorych i grzebania zmarłych poddanych, jakoteż konwencji zawartej z kilku państwami, tyczącej się przyjmowania napowrót dawnych poddanych.

Rządy monarchyi austriacko-węgierskiej i państwa niemieckiego, wymienwszy jednobrzmiące deklaracye ministeryalne ddo. Wiedeń 22 marca 1874 i Berlin 1 lutego 1874, zgodziły się, ażeby w krajach monarchyi austriacko-węgierskiej z jednej i w kraju niemieckim Alzacyi i Lotaryngii z drugiej strony, pod względem pielęgnowania chorych i grzebania zmarłych poddanych drugiej strony, jakoteż pod względem przyjmowania tych, którzy mają być wydalenii, postępowano według zasad następnych:

I.

Przepisy umowy, tyczącej się pielęgnowania chorych i grzebania zmarłych poddanych stron kontraktujących między kilku państwami niemieckimi na dniu 11 lipca 1853 w Eisenach zawartej, Dz. u. p. 1854 Nr. 6, będą także miały moc obowiązującą w stosunkach między monarchyą austriacko-węgierską a Alzacyą i Lotaryngią.

II.

Każda ze stron umowę zawierających zobowiązuje się, że na żądanie drugiej strony będzie przyjmowała napowrót swoich poddanych, chociażby według prawodawstwa krajowego utracili prawo obywatelstwa, jeżeli tylko nie stali się jeszcze poddanymi drugiego kraju według jego własnego prawodawstwa.

Lasser r. w.